

Gerhard Ophuis

1927 - 2017

*Als ik zo oud geworden ben
dat ik geen mensen meer herken
en niet eens je naam meer weet
pak dan mijn hand nog even beet*

En zeg me gedag

*Laat me voelen dat je me mag
Wellicht dat ik het gevoel herken*

Dat ik voor iemand

IEMAND ben.

In moeilijke tijden is elke vorm van belangstelling een troost. Een hand op je schouder, een lief woord, een telefoontje, een kaart of een bezoekje.

Alle mensen die op wat voor wijze dan ook met ons hebben meegedeeld tijdens het ziekteproces en na het overlijden van onze lieve

Gerhard Ophuis

Heel veel dank!

Sien Ophuis – Veldhuis
Erna en Rob
Karin en Jonathan, *Rutger*